

Ενότητα 5^η Ο πλούτος της αττικής γης

Τῶν Ἀθήνησι προεστηκότων ἔλεγόν τινες	Μερικοί από τους ηγέτες της Αθήνας έλεγαν
ὥς γινώσκουσι μὲν τὸ δίκαιον,	ὅτι δῆθεν γνωρίζουν το δίκαιο,
διὰ δὲ τὴν τοῦ πλήθους πενίαν	ὅμως λόγω της φτώχειας του λαοῦ
ἀναγκάζονται ἀδικώτεροι εἶναι περὶ τὰς πόλεις.	αναγκάζονται να εἶναι ἀδικοὶ ἀπέναντι στις (άλλες) πόλεις.
Ἐκ τούτου ἐπεχείρησα σκοπεῖν	Εξαιτίας αὐτοῦ ἐπιχείρησα να διερευνήσω
εἴ πῃ δύναιнт' ἂν οἱ πολῖται	αν θα μπορούσαν με κάποιο τρόπο οἱ πολῖτες
διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν.	να συντηρηθοῦν ἀπὸ τη χώρα τους.
Τοῦτο μὲν οὖν εὐθύς ἀνεφαίνετό μοι 1	Ἀρχισα, λοιπόν, να σχηματίζω την ἐξῆς γνώμη,
ὅτι ἡ χώρα πέφυκεν	ὅτι δηλαδή ἡ χώρα εἶναι ἀπὸ τη φύση της ἱκανή
οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι.	να παρέχει πάρα πολλοὺς πόρους/ ἑσοδα.
Αἱ μὲν γὰρ ὥραι ἐνθάδε πρῶταταί εἰσιν·	Γιατί οἱ εποχές ἐδῶ εἶναι πάρα πολὺ ἡπιες·
ἃ δὲ πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνει ἐνθάδε καρποφορεῖ.	καὶ τα φυτὰ που σε πολλὰ μέρη οὔτε καν φυτρώνουν καρποφοροῦν ἐδῶ.
Ὡσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα	Καὶ ὅπως ἀκριβῶς ἡ γῆ ἐτσι καὶ ἡ θάλασσα γύρω ἀπὸ τη χώρα
παμφορωτάτη ἐστίν.	παράγει κάθε λογῆς ἀγαθὰ,
Καὶ μὴν ὅσαπερ οἱ θεοὶ	Καὶ ἀσφαλῶς, ὅσα, βέβαια, οἱ θεοὶ
ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι,	ἀγαθὰ δίνουν σε κάθε εποχή
καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρῶτατα τὰ μὲν ἄρχεται,	καὶ αὐτὰ ὅλα ἐδῶ πάρα πολὺ νωρὶς ἀρχίζουν
ὀψιαίτατα δὲ λήγει.	καὶ πάρα πολὺ ἀργὰ σταματοῦν.
Πρὸς τούτοις καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα.	Επιπλέον, ἡ χώρα ἔχει καὶ παντοτινὰ ἀγαθὰ.
Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθονος,	Ἐτσι, ἀπὸ τη φύση ὑπάρχει σ' αὐτὴν ἀφθονο μάρμαρο,
ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται,	ἀπὸ το ὁποῖο γίνονται πάρα πολὺ ὅμορφοι ναοί, πολὺ ωραῖοι βωμοί,
εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα.	καὶ πολὺ κομψὰ για τους θεοὺς ἀγάλματα.
Ἔστι δὲ καὶ γῆ ἥ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν,	Υπάρχουν ὅμως καὶ μερικές περιοχές που, ὅταν καλλιεργοῦνται, δὲν παράγουν καρπούς,
ὀρυττομένη δὲ πολλαπλασίου τρέφει ἢ εἰ σῖτον ἔφερε.	ὅταν ὅμως αξιοποιοῦνται για ἐξόρυξη, μποροῦν να θρέψουν πολὺ περισσότερους ἀπ' ὅσους θα ἔτρεφαν, αν καλλιεργοῦνταν.
Καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι.	Καὶ ἀσφαλῶς ἔχει κοιτάσματα ἀργύρου.